

Forskrift om kringkasting og audiovisuelle bestillingstjenester

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 28. februar 1997 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 127 om kringkasting § 1-2, § 2-1, § 2-2, § 2-4, § 2-6, § 2-7, § 2-8, § 2-9, § 2-11, § 2-14, § 3-1, § 3-2, § 3-4, § 4-3, § 4-4, § 4-5, § 4-6, § 5-3, § 5-4, § 6-1a, § 7-1, § 7-3, § 8-3, § 8-4, § 9-3, § 10-3, § 10-4 og § 10-5. Fremmet av Kulturdepartementet.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg X nr. 1 (Rdir. 89/552/EØF) og vedlegg XI nr. 5p (direktiv 2010/13/EU).

Endringer: Endret ved forskrifter 20 nov 1997 nr. 1180, 19 des 1997 nr. 1324, 30 april 1998 nr. 401, 20 nov 1998 nr. 1068, 7 april 2000 nr. 320, 1 juni 2001 nr. 559, 21 sep 2001 nr. 1093, 30 jan 2004 nr. 244, 4 juni 2004 nr. 827, 18 feb 2005 nr. 150, 11 april 2008 nr. 354, 30 mai 2008 nr. 525, 16 okt 2009 nr. 1291, 23 okt 2009 nr. 1296, 23 april 2010 nr. 582, 3 des 2010 nr. 1551, 14 des 2012 nr. 1246.

Kapittel 1 – Generelle bestemmelser

§ 1-1. Jurisdiksjon – forholdet til internasjonalt regelverk

En tjenestetilbyder skal følge det norske regelverket om audiovisuelle medietjenester dersom selskapet er underlagt norsk jurisdiksjon i henhold til denne bestemmelse.

En tjenestetilbyder er underlagt norsk jurisdiksjon dersom selskapet er etablert i Norge i samsvar med AMT-direktivet, dvs. i følgende tilfeller:

- a) Der tjenestetilbyderens hovedkontor ligger i Norge, og redaksjonelle avgjørelser om programsammensetningen blir tatt i Norge, eller
- b) der tjenestetilbyderens hovedkontor ligger i et annet EØS-land, men redaksjonelle avgjørelser om programsammensetningen blir tatt i Norge forutsatt at en betydelig del av arbeidsstyrken engasjert i virksomheten er beskjeftiget i Norge, eller
- c) der tjenestetilbyderens hovedkontor ligger i Norge, men der redaksjonelle avgjørelser om programsammensetningen tas i et annet EØS-land, dersom en betydelig del av arbeidsstyrken engasjert i virksomheten er beskjeftiget i Norge, eller
- d) der en betydelig del av arbeidsstyrken engasjert i virksomheten er beskjeftiget i Norge så vel som i et annet EØS-land, men hovedkontoret ligger i Norge, eller
- e) der en betydelig del av arbeidsstyrken engasjert i virksomheten ikke er beskjeftiget i Norge eller i et annet EØS-land etter bokstavene b til d, men tjenestetilbyderen først begynte sin virksomhet i Norge i samsvar med norsk lovgivning og fortsatt har en stabil og reell økonomisk tilknytning til Norge, eller
- f) der en tjenestetilbyder har sitt hovedkontor i Norge, men redaksjonelle avgjørelser om programsammensetningen tas i et land utenfor EØS-området, eller omvendt, forutsatt at en betydelig del av arbeidsstyrken som er engasjert i virksomheten er beskjeftiget i Norge.

En tjenestetilbyder som ikke omfattes av andre ledd anses å være underlagt norsk jurisdiksjon i tilfeller der tjenestetilbyderen

- a) bruker en satellittforbindelse/satellittjordstasjon plassert på norsk territorium, eller
- b) bruker en satellittkapasitet som hører inn under Norge.

En tjenestetilbyder som ikke omfattes av andre eller tredje ledd anses dessuten underlagt norsk jurisdiksjon dersom tjenestetilbyderen anses etablert i Norge i henhold til EØS-avtalens artikkel 31 flg. og ikke hører under en annen EØS-stats jurisdiksjon etter reglene i direktiv 2010/13/EU artikkel 2 nr. 3 eller artikkel 2 nr. 4.

Dersom første til fjerde ledd ikke kommer til anvendelse, og tjenestetilbyder registrert i Norge gjennom en ubrutt kjede forestår oppsending til satellitt fra stater som verken har tiltrådt EØS-avtalens direktiv 2010/13/EU, eller Europarådets

konvensjon 5. mai 1989 nr. 1 om fjernsyn over landegrensene, skal sendingene være i samsvar med norsk kringkastingslovgivning. Dette ledd gjelder fjernsynssendinger via satellitt som kan mottas i stater som har tiltrådt Europarådets konvensjon om fjernsyn over landegrensene.

0 Endret ved forskrifter 21 sep 2001 nr. 1093 (i kraft 1 okt 2001), 14 des 2012 nr. 1246 (i kraft 1 jan 2013).

§ 1-2. Reklamesendinger rettet mot stater som har tiltrådt Europarådets konvensjon om fjernsyn over landegrensene

Fjernsynssendinger fra norsk territorium hvor det inngår reklame som særskilt og jevnlig er rettet mot en stat som har tiltrådt Europarådets konvensjon om fjernsyn over landegrensene, skal følge mottakerlandets regler om fjernsynsreklame, så langt mottakerlandet kan kreve dette lagt til grunn etter konvensjonens artikkel 16.

Ved vurdering av om sendinger omfattes av første ledd, skal det blant annet legges vekt på følgende elementer:

- om sendingen faktisk mottas i ett eller flere land,
- om de varer og/eller tjenester det reklameres for, er tilgjengelige i mottakerlandet,
- om mottakerlandets språk benyttes i reklameinnslagene, eller om de på annen måte henvender seg spesielt til seere i mottakerlandet,
- om salgssteder i mottakerlandet omtales eller nevnes i reklameinnslagene.

§ 1-3. Registreringsplikt

Medietilsynet fører register over kringkastere og lokalkringkastere som er registreringspliktige etter kringkastingsloven § 2-1 tredje ledd.

Registrering av kringkastings- eller lokalkringkastingsevne skal skje på fastsatt skjema til Medietilsynet. Skjema for registreringsmeldingen skal inneholde nødvendige opplysninger for at Medietilsynet kan utføre sine oppgaver etter lov og forskrift.

Kringkasting kan ikke skje før Medietilsynet har bekreftet at korrekt utfylt registreringsmelding er mottatt.

Dersom det skjer endringer i de forhold som er opplyst i forbindelse med registreringen, skal kringkasteren straks meddele endringene til Medietilsynet. Kringkasteren skal umiddelbart meddele opphør av kringkasting.

Registreringspliktige etter forskriften § 1-3 som har konsesjon etter tidligere forskrift plikter å registrere seg når konsesjonen utløper, men ikke senere enn ett år etter at denne forskrift har trådt i kraft.

0 Endret ved forskrifter 4 juni 2004 nr. 827 (i kraft 1 juli 2004), 18 feb 2005 nr. 150.

§ 1-4. Bruk av konsesjon etter lovens § 2-1

Konsesjonæren må selv benytte konsesjonen. Konsesjonæren skal melde fra til konsesjonsorganet når konsesjonen tas i bruk.

Konsesjonen bortfaller dersom den ikke er tatt i bruk innen seks måneder etter tildeling, eller den seinere over en periode på minst ett år ikke har vært i bruk.

Konsesjonsorganet kan i særlige tilfelle gjøre unntak fra bestemmelsen i andre ledd.

§ 1-5. Anlegg for kringkasting og videresending av kringkasting

Medietilsynet kan gi konsesjon til opprettelse eller drift av trådløse, bakkebaserte senderanlegg som hovedsaklig vil bli benyttet til kringkasting eller videresending av kringkasting, jf. lovens § 2-2. Konsesjonen skal være tidsavgrenset.

0 Endret ved forskrifter 20 nov 1998 nr. 1068, 4 juni 2004 nr. 827 (i kraft 1 juli 2004), 18 feb 2005 nr. 150.

§ 1-6. (Opphevet 1 jan 2013 ved forskrift 14 des 2012 nr. 1246.)

§ 1-7. *Melding fra statsmyndighet*

Et departement eller den statsmyndighet det har gitt fullmakt, kan kreve en melding sendt i kringkastingssending og/eller i lokalkringkastingssending og/eller i kabelnett når liv eller helse er truet og det er av vesentlig betydning å få kunngjort meldingen ved slik sending.

Departementet kan gi nærmere bestemmelser om gjennomføring av bestemmelsen i første ledd.

0 Endret ved forskrift 20 nov 1998 nr. 1068.

§ 1-8. *Tilsynsorgan*

Forbrukerombudet fører tilsyn med reklame i henhold til regler gitt i loven § 3-1 andre ledd og forskriften § 3-4 andre ledd og § 3-6. De forvaltningsorgan som fører tilsyn med reklameforbud i henhold til andre bestemmelser i norsk lov fører tilsyn med forskriften § 3-4 første ledd.

Medietilsynet fører tilsyn med at øvrige bestemmelser i loven og forskriften og bestemmelser gitt i medhold av disse overholdes. Medietilsynet gis myndighet etter loven § 1-1 sjuende ledd andre punktum til å helt eller delvis unnta en tjeneste fra loven i særlige tilfeller.

Vedtak truffet av Medietilsynet i medhold av loven § 3-1 tredje ledd kan påklages til Markedsrådet, jf. loven § 2-1 sjette ledd. Medietilsynets enkeltvedtak i saker vedrørende tilsyn med konsesjonsvilkår for riksdekkende kringkasting, jf. lovens § 2-1, eller riksdekkende anlegg for kringkasting eller videresending av kringkasting, jf. lovens § 2-2, påklages til departementet. Øvrige enkeltvedtak med truffet av Medietilsynet i medhold av kringkastingsregelverket kan påklages til Medieklagenemnda.

0 Tilføyd ved forskrift 4 juni 2004 nr. 827 (i kraft 1 juli 2004). Endret ved forskrifter 18 feb 2005 nr. 150, 30 mai 2008 nr. 525 (i kraft 1 juli 2008), 14 des 2012 nr. 1246 (i kraft 1 jan 2013).

Kapittel 2 – Europeisk programmateriale i fjernsyn og beskyttelse av mindreårige seere mv.

0 Endret ved forskrift 21 sep 2001 nr. 1093 (i kraft 1 okt 2001).

§ 2-1. *Europeisk programandel i fjernsyn*

Kringkasteren skal sørge for at minst 50 prosent av sendetiden i fjernsyn som ikke består av nyheter, sport, underholdningsprogram med konkurransepregede innslag, reklame eller tekstfjernsyn avsettes til sending av europeiske verk, jf. § 2-3.

Departementet kan gi nærmere regler om gjennomføring av bestemmelsen i første ledd, herunder overgangsbestemmelser.

Denne paragraf gjelder ikke fjernsynssendinger som er beregnet på lokale seere, forutsatt at sendingene ikke inngår i et riksdekkende nett.

0 Endret ved forskrift 21 sep 2001 nr. 1093 (i kraft 1 okt 2001).

§ 2-1a. *Europeisk programandel i audiovisuelle bestillingstjenester*

Tilbydere av audiovisuelle bestillingstjenester skal når det er praktisk mulig med egnede midler fremme produksjonen av og tilgangen til europeiske verk.

Tilbydere av audiovisuelle bestillingstjenester plikter å føre statistikk som viser andelen av europeiske verk i deres programkataloger. Statistikken skal sammen med en redegjørelse for hvordan tilbyderen har forsøkt å fremme produksjonen av og tilgangen til europeiske verk, sendes Medietilsynet innen 1. april 2015 og deretter 1. april hvert fjerde år.

0 Tilføyd ved forskrift 14 des 2012 nr. 1246 (i kraft 1 jan 2013).

§ 2-2. Fjernsynsprogram produsert av uavhengige produsenter

Minst 10 prosent av sendetiden i fjernsyn som ikke består av nyheter, sport, underholdningsprogram med konkurransepregede innslag, reklame eller tekstfjernsyn skal avsettes til sending av europeiske verk produsert av produsenter som er uavhengige av fjernsynsselskapet. En passende andel av sendetiden skal avsettes til program som utsendes senest fem år etter de er produsert.

§ 2-1 andre og tredje ledd gjelder tilsvarende.

En produsent er å anse som uavhengig produsent i forhold til første ledd dersom:

- a) En kringkaster ikke eier aksjer eller andeler i produksjonsselskapet som representerer mer enn 25 prosent av stemmene i selskapet. Der flere kringkastere er medeiere i et produksjonsselskap må ikke kringkasternes eierandeler utgjøre mer enn 50 prosent av stemmene i produksjonsselskapet. Tilsvarende gjelder der et produksjonsselskap eier aksjer eller andeler i en kringkaster.
- b) Produsenten ikke selger mer enn 90 prosent av sin produksjon over en treårsperiode til en og samme kringkaster, med mindre produsenten produserer bare ett program eller en serie i løpet av denne perioden.
- c) Produsenten innehar sekundærrettigheter til sine produksjoner.

0 Endret ved forskrift 21 sep 2001 nr. 1093 (i kraft 1 okt 2001).

§ 2-3. Definisjon av europeiske verk

Med europeiske verk forstås verk som har sin opprinnelse i stater som har tiltrådt EØS-avtalen eller i stater som har tiltrådt Europarådets konvensjon om fjernsyn over landegrensene. Verkene må være produsert ved medvirkning av opphavsmenn og medarbeidere bosatt i ett eller flere av de nevnte stater.

Verkene må videre oppfylle minst ett av følgende tre vilkår:

- a) De må være produsert av én eller flere produsenter etablert i de nevnte stater, eller
- b) produksjonen må faktisk overvåkes og kontrolleres av én eller flere produsenter etablert i de nevnte stater, eller
- c) samprodusenter i de nevnte stater må stå for majoriteten av de totale samproduksjonskostnader. Samproduksjonen skal ikke kontrolleres av én eller flere produsenter etablert utenfor de nevnte stater.

Verk som hovedsakelig er produsert ved medvirkning av opphavsmenn og medarbeidere bosatt i en eller flere stater som har tiltrådt EØS-avtalen, men som ikke omfattes av første og andre ledd, skal anses som europeiske verk i samme forhold

som samprodusenter i statene som har tiltrådt EØS-avtalen har bidratt til å dekke de totale produksjonskostnader.

Med europeiske verk forstås også verk som har sin opprinnelse i andre europeiske stater enn stater som har tiltrådt EØS-avtalen eller Europarådets konvensjon om fjernsyn over landegrensene. For slike verk er det en forutsetning at verkene hovedsakelig er produsert med medvirkning av opphavsmenn eller medarbeidere bosatt i en eller flere europeiske stater samt at:

- d) Verkene enten utelukkende er produsert av eller i samproduksjon med produsenter etablert i en eller flere stater som har tiltrådt EØS-avtalen, eller
- e) verkene er produsert av produsenter etablert i andre europeiske stater og det er inngått nødvendige avtaler mellom stater som har tiltrådt EØS-avtalen og vedkommende stat.

Første til fjerde ledd får anvendelse under forutsetning av at verker som har sin opprinnelse i stater som har tiltrådt EØS-avtalen, ikke blir utsatt for diskriminerende tiltak i de berørte europeiske tredjestater.

Verk som er produsert innen rammen av bilaterale avtaler om samproduksjon inngått mellom stater som har tiltrådt EØS-avtalen og andre stater, men som ikke omfattes av de foregående ledd, skal anses som europeiske verk, forutsatt at samprodusenter i stater som har tiltrådt EØS-avtalen dekker størstedelen av de totale produksjonskostnadene, og at produksjonen ikke kontrolleres av en eller flere produsenter etablert utenfor medlemsstatenes territorium.

0 Endret ved forskrift 21 sep 2001 nr. 1093 (i kraft 1 okt 2001).

§ 2-4. Statistikk over europeiske verk

Kringkastere skal føre årsstatistikk som viser andelen europeiske verk i fjernsyn, herunder produksjoner av nyere dato, jf. § 2-1, § 2-2 og § 2-3.

Årsstatistikk skal sendes Medietilsynet innen 1. mars det påfølgende år.

Departementet kan gi nærmere bestemmelser om statistikkføringen.

0 Endret ved forskrifter 21 sep 2001 nr. 1093 (i kraft 1 okt 2001), 18 feb 2005 nr. 150.

§ 2-5. Forbud mot programinnhold som i alvorlig grad kan være skadelig for mindreårige seere

Det er ikke tillatt å sende program med innhold som i alvorlig grad kan skade mindreåriges fysiske, psykiske eller moralske utvikling. I vurderingen av om program i alvorlig grad kan skade mindreårige seere skal det legges særlig vekt på om de inneholder pornografi eller umotivert vold.

0 Tilføyd ved forskrift 21 sep 2001 nr. 1093 (i kraft 1 okt 2001). Endret ved forskrift 14 des 2012 nr. 1246 (i kraft 1 jan 2013).

§ 2-6. Sendetidspunkt for program med innhold som kan være skadelig for mindreårige seere

Program som inneholder scener eller innslag som kan være skadelige for mindreåriges fysiske, psykiske eller moralske utvikling skal bare sendes etter kl. 21.00. Dette gjelder likevel ikke nyhets- og aktualitetsprogrammer.

Når program etter første ledd sendes ukodet, skal det enten gis en muntlig advarsel før programstart om at programmets innhold kan være skadelig for mindreårige seere eller merkes med et visuelt symbol under hele programmet.

0 Tilføyd ved forskrift 21 sep 2001 nr. 1093 (i kraft 1 okt 2001). Endret ved forskrift 14 des 2012 nr. 1246 (i kraft 1 jan 2013).

§ 2-7. Overholdelse av reglene fastsatt i EØS-avtalens direktiv om audiovisuelle medietjenester

Enhver direkte berørt fysisk eller juridisk person som er bosatt eller etablert i land som har tiltrådt EØS-avtalen skal kunne henvende seg til Medietilsynet samt forvaltningsorgan som har myndighet etter § 3-14 i denne forskrift dersom de mener at en norsk tjenestetilbyder bryter reglene som gjennomfører direktiv 2010/13/EU. Slike saker skal behandles etter forvaltningsloven eller relevant særlovgivning så langt de passer.

0 Tillføyd ved forskrift 21 sep 2001 nr. 1093 (i kraft 1 okt 2001). 0 Endret ved forskrifter 18 feb 2005 nr. 150, 14 des 2012 nr. 1246 (i kraft 1 jan 2013).

Kapittel 3 – Reklame, sponning, tilsyn

§ 3-1. Varighet

Reklameinnslag skal samlet ikke overstige 15 prosent av den daglige sendetid. Reklameinnslag skal samlet ikke utgjøre mer enn 20 prosent per klokke. Reklameinnslag i form av telekjøp eller lignende direkte tilbud til seerne om salg, kjøp eller leie av produkter eller tjenesteytelser kan likevel samlet ikke overstige en time av den daglige sendetid. Ingen reklameinnslag kan sendes utenfor reklameblokkene.

0 Endret ved forskrift 21 sep 2001 nr. 1093 (i kraft 1 okt 2001).

§ 3-2. Språk

Reklamebudskap skal hovedsakelig fremføres på norsk eller annet språk som benyttes i kringkasterens egenproduserte programmer.

0 Endret ved forskrift 21 sep 2001 nr. 1093 (i kraft 1 okt 2001).

§ 3-3. Reklamefrie dager

Det er ikke tillatt å sende reklameinnslag på langfredag, 1. påskedag, 1. pinsedag og 1. juledag.

§ 3-4. Innhold

Det kan ikke sendes reklameinnslag som inneholder varemerke eller logo som benyttes i markedsføring av produkt eller tjenester som det etter norsk regelverk er forbudt å reklamere for.

Det kan ikke reklameres for våpen, modeller av våpen eller leketøysutgaver av våpen.

Det kan ikke sendes reklameinnslag som benytter metoder til å påvirke underbevisstheten.

0 Endret ved forskrifter 1 juni 2001 nr. 559, 21 sep 2001 nr. 1093 (i kraft 1 okt 2001), 30 mai 2008 nr. 525 (i kraft 1 juli 2008).

§ 3-5. (Opphevet 1 juli 2008, jf. forskrift 30 mai 2008 nr. 525.)

§ 3-6. Reklame og forholdet til barn og unge under 18 år

Det må tas hensyn til at all reklame kan bli sett eller hørt av barn, og det må vises særlig aktsomhet overfor barn og unges påvirkelighet og manglende erfaring.

Det kan ikke sendes reklameinnslag for produkt eller tjenester som er av særlig interesse for barn og unge der det deltar personer eller figurer som i løpet av de siste 12 måneder regelmessig eller over en lengre periode har fremstått som viktige element i barne- eller ungdomsprogram i en radio- eller fjernsynskanal som mottas i Norge.

Det kan ikke sendes reklameinnslag som særlig er rettet mot barn, jf. lovens § 3-1. Ved vurderingen av om reklame er særlig rettet mot barn skal det bl.a. legges vekt på følgende elementer:

- om reklamen gjelder et produkt eller en tjeneste av særlig interesse for barn,
- sendetidspunkt for reklamen,
- om det medvirker barn under 13 år,
- om det benyttes animasjon eller annen presentasjonsform som særlig appellerer til barn.

Det kan ikke sendes reklameinnslag 10 minutter umiddelbart før og etter barneprogram.

Et program er å anse som et barneprogram når barn anses å være den primære målgruppe for programmet. Ved vurdering av om et program er å anse som et barneprogram skal det bl.a. legges vekt på følgende elementer:

- programmets innhold og form,
- hvorvidt barn under 13 år deltar,
- når programmet sendes,
- hvem som er potensielle seere i forhold til sendetidspunktet,
- faktiske seere,
- språkbruken i programmet.

Sider i tekstfjernsyn som har barn som målgruppe skal ikke inneholde reklame.

0 Endret ved forskrift 1 juni 2001 nr. 559.

§ 3-7. Plassering av reklameinnslag i fjernsyn

Overføringer av gudstjenester kan ikke avbrytes av reklameinnslag.

Dersom program kan avbrytes med reklame etter denne bestemmelsen skal avbruddet plasseres slik at programmets verdi og integritet ikke forringes. Ved denne vurderingen skal det særlig legges vekt på naturlige opphold i programmet og programmets varighet og art.

Spillefilm eller film laget for fjernsyn, fiksjonsbaserte serier og programmer samt nyhetsprogram kan avbrytes av reklameinnslag én gang for hver programsatte periode på minst 45 minutter. Fiksjonsbaserte serier og programmer med kortere varighet enn 45 minutter kan avbrytes én gang av reklame dersom avbruddet ikke varer mer enn 60 sekunder. Dersom det skjer avbrudd med reklameinnslag i program etter bestemmelsene i dette ledd, kan programmet ikke i tillegg avbrytes med programtrailere eller andre meldinger fra kringkasteren.

I teater- og konsertoverføringer kan det kun sendes reklameinnslag i naturlige pauser i selve arrangementet. I sportssendinger og andre programmer som består av flere fullendte deler eller hvor det forekommer naturlige pauser, kan det sendes reklameinnslag mellom de fullendte delene eller i de naturlige pausene i selve arrangementet eller begivenheten, forutsatt at den enkelte del av programmet varer i minst 20 minutter.

Andre programmer kan avbrytes av reklameinnslag dersom programmet varer i 45 minutter eller mer, og den enkelte del av programmet varer i minst 20 minutter.

Medietilsynet avgjør tvilstifelle etter denne paragraf.

0 Endret ved forskrifter 20 nov 1997 nr. 1180 (i kraft 1 des 1997), 4 juni 2004 nr. 827 (i kraft 1 juli 2004), 18 feb 2005 nr. 150, 16 okt 2009 nr. 1291, 23 okt 2009 nr. 1296.

§ 3-8. Programmedarbeidere og forholdet til reklameinnslag i fjernsyn

Det kan ikke sendes reklameinnslag hvor det medvirker medarbeidere som regelmessig fremstår i et fjernsynsselskaps nyhetsprogram, aktualitetsprogram eller værmeldinger.

§ 3-9. Reklame i radio

Reklameinnslag i radio skal klart atskilles fra den ordinære programvirksomhet ved et særskilt lydsignal.

§ 3-10. Sponsing av programmer i kringkasting og audiovisuelle bestillingstjenester – identifisering

Dersom et program er sponset, skal det opplyses om dette ved inn- og/eller utannonseringen av programmet. Sponsor kan ikke identifiseres i program eller i programtrailere. Ved avbrudd i program kan sponsor identifiseres ved begynnelse og slutt av den enkelte programdel.

Sponsoridentifiseringen kan ikke inneholde slagord, utsagn, bilder, lyd eller annen form for tilleggsinformasjon som kan knyttes til sponsors navn, varemerke, logo, produkt eller tjeneste. Slagord, utsagn eller liknende kan ikke benyttes selv om disse elementene er en del av sponsors navn, varemerke, virksomhet, logo, produkt eller tjeneste. Det kan ikke benyttes elementer fra sponsors reklamekampanjer i identifiseringen. Det kan heller ikke benyttes varemerke, logo, reklamefigurer og liknende som brukes i markedsføring av produkt eller tjenester det etter norsk regelverk er forbudt å reklamere for.

Identifisering av den enkelte sponsor kan totalt vare i inntil 10 sekunder. Dersom et program har tre eller flere sponsorer, kan sponsoridentifiseringen totalt utgjøre 30 sekunder.

Medietilsynet kan i forskrift fastsette en beløpsgrense for når et program skal identifiseres som sponset.

0 Endret ved forskrifter 1 juni 2001 nr. 559 (i kraft 1 juni 2001 og 1 jan 2002), 4 juni 2004 nr. 827 (i kraft 1 juli 2004), 18 feb 2005 nr. 150, 14 des 2012 nr. 1246 (i kraft 1 jan 2013).

§ 3-11. Forbud mot sponsing av kringkastingsprogram

Barne- og ungdomsprogram kan ikke sponses av fysiske eller juridiske personer som har til formål å drive næringsvirksomhet.

Politiske partiorganisasjoner kan ikke sponse kringkastingsprogram.

0 Endret ved forskrift 1 juni 2001 nr. 559.

§ 3-12. (Opphevet 1 juli 2008, jf. forskrift 30 mai 2008 nr. 525.)

§ 3-13. Særlige regler om Norsk rikskringkasting AS

Sider i Norsk rikskringkasting AS' tekstfjernsyn som inneholder programoversikter skal ikke inneholde reklame. Ved identifisering av sponsor i Norsk rikskringkasting AS' sendinger i kringkasting og audiovisuelle bestillingstjenester, gjelder i tillegg til forskriften § 3-10 at sponsor kun kan identifiseres muntlig og/eller ved et ikke-bevegelig bilde.

Norsk rikskringkasting AS kan motta tilskudd fra sponsorer til:

- a) produksjon og sendinger som sendes direkte eller i opptak fra idrettsarrangement. NRK kan ikke motta tilskudd til andre idrettsprogram som ikke er rene sendinger fra idrettsarrangement.
- b) produksjon fra arrangement, når produksjonen helt eller delvis skjer i NRKs regi og programmet skal sendes til flere land eller er av samfunnsmessig interesse eller kulturell betydning; fortrinnsvis produksjoner fra viktige nasjonale begivenheter.
- c) produksjon av undervisningsprogram. For undervisningsprogram som er rettet mot barn og/eller ungdom gjelder § 3-11 første ledd tilsvarende. Ved vurderingen av om et undervisningsprogram er rettet mot barn og/eller ungdom får § 3-6 anvendelse så langt den passer.

Norsk rikskringkasting AS kan ikke motta tilskudd fra sponsorer til andre typer program enn det som følger av andre ledd.

0 Tilføyd ved forskrift 1 juni 2001 nr. 559 (i kraft 1 juni 2001 og 1 jan 2002). Endret ved forskrifter 4 juni 2004 nr. 827 (i kraft 1 juli 2004), 14 des 2012 nr. 1246 (i kraft 1 jan 2013).

§ 3-14. Forholdet til tekstfjernsyn og tekstplakater i lokalfjernsyn

Med unntak for § 3-4, § 3-6 og § 3-13 første ledd gjelder bestemmelsene i dette kapittel ikke tekstfjernsyn eller tekstplakater i lokalfjernsyn.

0 Endret ved forskrifter 1 juni 2001 nr. 559 (tidligere § 3-13), 11 april 2008 nr. 354 (i kraft 1 mai 2008).

§ 3-15. Reklame rettet mot mindreårige i audiovisuelle bestillingstjenester

§ 3-6, § 3-11 første ledd og § 3-13 andre ledd bokstav c gjelder tilsvarende for audiovisuelle bestillingstjenester.

0 Tilføyd ved forskrift 14 des 2012 nr. 1246 (i kraft 1 jan 2013).

Kapittel 4 – Kabelsendinger mv

§ 4-1. Definisjon

Med *kabeleier* forstås i denne forskrift den som eier eller disponerer kabelnettet.

Med *abonnet* forstås den som har gjort avtale med kabeleier om mottak av kabelfjernsynssendinger. Abonnetten kan bl.a. være en privatperson, et borettslag, sameie, offentlig eller privat institusjon, mv.

§ 4-2. Formidlingsplikt

Kabeleier har plikt til å formidle Norsk rikskringkastings fjernsynssendinger og Frikanalen. Kabeleier plikter også på markedsmessige vilkår å formidle fjernsynssendingene til den kringkaster som myndighetene har utpekt til å ivareta særskilte allmenne hensyn.

Hver formidlingspliktig sending skal disponere én kanal i nettet.

Formidlingspliktige programmer skal formidles over kanaler som er tilgjengelige for alle abonnenter i nettet.

Den som eier eller disponerer nett med liten kanalkapasitet kan søke Medietilsynet om fritak for formidlingsplikt etter denne bestemmelsen.

0 Endret ved forskrifter 4 juni 2004 nr. 827 (i kraft 1 juli 2004), 18 feb 2005 nr. 150, 11 april 2008 nr. 354 (i kraft 1 mai 2008), 3 des 2010 nr. 1551.

§ 4-3. Valg av kabelsendinger

Kabeleier skal undersøke hvilke kringkastingssendinger abonnentene ønsker formidlet i kabelnettet, og plikter å gjennomføre abonnentenes valg av sendinger i samsvar med deres prioriteringer.

Abonnenter som ikke ønsker å motta en ikke formidlingspliktig sending, kan kreve å bli avskjermet fra sendingen, men må selv dekke utgiftene ved avskjermingen.

Dersom det er unyttede kanaler i et kabelnett etter at abonnentene har valgt sendinger, kan kabeleier benytte disse, men må varsle abonnentene om sitt forslag til bruk to måneder før formidlingen tar til. Dersom et flertall av abonnentene går mot forslaget, kan det likevel gjennomføres dersom kabeleier sørger for avskjerming uten kostnader for de abonnenter som ikke ønsker å motta sendingene.

§ 4-4. Unntak fra forbud mot videresending

Lovens § 4-5 første ledd bokstav a) gjelder ikke fjernsynskanaler som omfattes av EØS-avtalens fjernsynsdirektiv eller Europarådets konvensjon om fjernsyn over landegrensene.

Bestemmelsen i lovens § 4-5 første ledd bokstav a) gjelder likevel for fjernsynskanaler som bare omfattes av Europarådets konvensjon om fjernsyn over landegrensene dersom kanalen bringer reklame som særskilt og jevnlig er rettet mot norske seere.

§ 4-5. Prosedyrer ved nedlegging av forbud mot videresending etter loven § 4-5 første ledd bokstav a til d

Dersom norske myndigheter har til hensikt å nekte videresending av en utenlandsk fjernsynskanal etter lovens § 4-5 første ledd bokstav a til d, og fjernsynskanalen ved minst to tidligere anledninger i løpet av de 12 foregående måneder har overtrådt den samme bestemmelsen i lovens § 4-5 første ledd bokstav a til d, skal vedkommende fjernsynsselskap og senderlandets myndigheter skriftlig meddeles om overtredelsen og om at norske myndigheter har til hensikt å stanse videresending av kanalen dersom overtredelse skjer igjen.

Dersom avsenderlandet har tiltrådt EØS-avtalen, kan forbud ikke nedlegges før EFTAs overvåkningsorgan har fått skriftlig melding om overtredelsen, og norske myndigheter har tatt initiativ til konsultasjoner med senderlandets myndigheter og overvåkningsorganet med sikte på å fjerne grunnlaget for å nekte videresending.

Dersom grunnlaget for å nekte videresending etter lovens § 4-5 første ledd bokstav a til d er til stede femten dager etter at forholdet er tatt opp i samsvar med første ledd, og andre ledd der dette er nødvendig, kan Medietilsynet nedlegge forbud mot videresending.

Ved vurdering av om det skal nedlegges forbud mot videresending av fjernsynskanaler som særskilt og jevnlig bringer reklame rettet mot norske seere, jf. § 4-4 andre ledd, skal det bl.a. legges vekt på følgende elementer:

- Om sendingen faktisk bare mottas i Norge,
- om de varer og/eller tjenester det reklameres for, er tilgjengelige i Norge,
- om det benyttes norsk språk i reklameinnslagene, eller om de på annen måte henvender seg spesielt til norske seere,
- om salgssteder i Norge omtales eller nevnes i reklameinnslagene.

I behandling av saker som gjelder lovens § 4-5 første ledd bokstav a til d skal Medietilsynet be de instanser med kompetanse på de aktuelle områder vurdere om innslaget er i strid med gjeldende regler.

0 Endret ved forskrifter 4 juni 2004 nr. 827 (i kraft 1 juli 2004), 18 feb 2005 nr. 150, 14 des 2012 nr. 1246 (i kraft 1 jan 2013).

§ 4-6. Prosedyrer ved nedlegging av forbud mot videresending etter lovens § 4-5 første ledd bokstav e

Medietilsynet kan i forskrift eller enkeltvedtak forby videresending av fjernsynssendinger etter lovens § 4-5 første ledd bokstav e dersom følgende vilkår er oppfylt:

- a) sendingene er helt eller hovedsakelig rettet mot Norge
- b) Medietilsynet har kontaktet den medlemsstat hvor fjernsynsselskapet er etablert med sikte på å oppnå en gjensidig tilfredsstillende løsning,
- c) henvendelsen ikke har gitt tilfredsstillende resultater eller er ikke besvart innen to måneder,
- d) de norske reglene er fastsatt i allmennhetens interesse og tiltakene er objektivt sett nødvendige, anvendes på en måte som sikrer likebehandling og ikke går lengre enn det som er nødvendig for å nå disse målene,
- e) Norge har underrettet EFTAs overvåkningsorgan og den medlemsstat hvor fjernsynsselskapet er etablert om at Medietilsynet har til hensikt å nedlegge forbud mot videresending og begrunnelsen for dette, og
- f) EFTAs overvåkningsorgan har slått fast at forbudet er forenelig med EØS-retten og særlig at tiltakene er velbegrunnet.

Ved vurderingen av om sendingen er helt eller hovedsakelig rettet mot Norge etter bokstav a skal det legges vekt på sendingens språk, hvor reklame- og abonnementsinntekter hovedsakelig kommer fra og om det finnes programmer og/eller reklamesendinger spesifikt beregnet for norske seere.

0 Tilføyd ved forskrift 14 des 2012 nr. 1246 (i kraft 1 jan 2013).

Kapittel 5 – Utnyttelse av rettigheter til fjernsynsoverføring av begivenheter av vesentlig samfunnsmessig betydning

0 Opphevet ved forskrift 20 nov 1998 nr. 1068. Tilføyd ved forskrift 21 sep 2001 nr. 1093 (i kraft 1 okt 2001).

§ 5-1. Betydelig del av fjernsynsseerne

Med betydelig del av fjernsynsseerne menes 90 prosent av seerne.

0 Tilføyd ved forskrift 21 sep 2001 nr. 1093 (i kraft 1 okt 2001).

§ 5-2. Vederlagsfritt fjernsyn

Med vederlagsfritt fjernsyn menes fjernsynskanaler som kan mottas av befolkningen uten ekstra omkostninger. Kringkastingsavgift, årsavgift til kabelnett eller fellesantenneanlegg for å kunne motta kanaler i henhold til § 5-2 anses ikke som ekstra omkostninger.

0 Tilføyd ved forskrift 21 sep 2001 nr. 1093 (i kraft 1 okt 2001).

§ 5-3. Rapportering av erverv

En kringkaster som erverver eneretter til hele eller deler av begivenheter som finnes på andre EØS-lands lister over viktige begivenheter som er godkjent av EU-

kommisjonen eller EFTAs overvåkningsorgan og publisert i EF-Tidende skal straks rapportere ervervet til Medietilsynet.

0 Tilføyd ved forskrift 21 sep 2001 nr. 1093 (i kraft 1 okt 2001). Endret ved forskrift 18 feb 2005 nr. 150.

§ 5-4. Kringkasters forpliktelser i forhold til andre EØS-lands lister over viktige begivenheter

Kringkastere kan kun utnytte senderrettigheter i et annet EØS-land i samsvar med de regler dette EØS-landet har notifisert til og fått godkjent av EU-kommisjonen eller EFTAs overvåkningsorgan.

0 Tilføyd ved forskrift 21 sep 2001 nr. 1093 (i kraft 1 okt 2001).

Kapittel 6. Forhåndsgodkjenning av nye tjenester i Norsk rikskringkasting AS' allmennkringkastingsoppdrag

0 Tilføyd ved forskrift 23 april 2010 nr. 582 (i kraft 1 mai 2010).

§ 6-1. Tjenester som må godkjennes

Kongen i statsråd avgjør om det skal gis tillatelse til å innlemme nye tjenester i NRKs allmennkringkastingsoppdrag. Dette omfatter tjenester som vil utgjøre en vesentlig endring av det eksisterende allmennkringkastingstilbudet.

Ved vurdering av om en tjeneste må forhåndsgodkjennes skal det blant annet legges vekt på om den nye tjenesten skiller seg vesentlig fra andre tjenester som allerede tilbys innenfor allmennkringkastingstilbudet, hvilken effekt tjenesten vil ha på markedet som sådan og kostnadene forbundet med å tilby tjenesten.

Oppstart av midlertidige tjenester for å imøtekomme informasjonsbehovet i forbindelse med uforutsette endringer i nyhetsbildet på grunn av nødssituasjoner eller andre tilsvarende omstendigheter, behøver ikke forhåndsgodkjenning. Tilsvarende gjelder for midlertidige tjenester av innovativ karakter. En tjeneste som er planlagt å vare mer enn fire måneder vil ikke være å betrakte som midlertidig.

I tvilstilfeller avgjør Medietilsynet om en ny tjeneste krever forhåndsgodkjenning.

0 Tilføyd ved forskrift 23 april 2010 nr. 582 (i kraft 1 mai 2010).

§ 6-2. Vurderingsmomenter

Kun tjenester som oppfyller demokratiske, sosiale og kulturelle behov i samfunnet kan godkjennes.

Ved vurderingen av hvorvidt en tjeneste kan innlemmes i allmennkringkastingsoppdraget skal det legges vekt på om tjenesten vil utgjøre en oppfyllelse av allmennkringkastingsoppdraget slik dette er nedfelt i Norsk rikskringkastings vedtekter og hvorvidt tjenesten vil tilføre en merverdi ut over det som allerede tilbys i markedet. Dette må avveies imot de potensielle konkurransebegrensende virkningene av at tjenesten tilbys.

0 Tilføyd ved forskrift 23 april 2010 nr. 582 (i kraft 1 mai 2010).

§ 6-3. Saksbehandling

Begrunnet søknad om forhåndsgodkjenning sendes Medietilsynet. Medietilsynet skal innen to uker ta stilling til om kriteriene i § 6-1 er oppfylt.

Må tjenesten forhåndsgodkjennes skal Medietilsynet senest 12 uker etter å ha mottatt søknad fra Norsk rikskringkasting avgi en rådgivende uttalelse til departementet.

Medietilsynet skal forelegge alle søknader fra NRK som krever forhåndsgodkjenning for Konkurransetilsynet. Konkurransetilsynet skal normalt ha en frist på 8 uker etter foreleggelse til å avgi uttalelse.

Medietilsynet skal på egnet måte gjøre NRKs søknad om å innlemme en ny tjeneste i allmennkringkastingsoppdraget kjent for allmennheten. Medietilsynet skal før en rådgivende uttalelse avgis åpne for kommentarer fra andre interessenter. Disse skal gis en frist på minimum 3 uker til å uttale seg.

Medietilsynet kan forlenge saksbehandlingsfristene dersom NRK aksepterer det, eller med maksimalt fire uker dersom særlige hensyn tilsier dette.

Dersom tjenesten kan innlemmes i allmennkringkastingsoppdraget skal avgjørelsen tilkjennegi tjenestens formål og virkeområde. Kongen kan fastsette nærmere vilkår for en godkjenning.

0 Tilføyd ved forskrift 23 april 2010 nr. 582 (i kraft 1 mai 2010).

Kapittel 7 – Særskilte bestemmelser for lokalkringkasting

§ 7-1. Konesesjon til drift av lokalkringkasting

Medietilsynet gir konsesjon til drift av lokalkringkasting.

Konesesjon til lokalkringkasting kan ikke overføres uten godkjenning fra Medietilsynet. Det samme gjelder erverv av aksjer eller andeler som gir kontroll over foretak, forening eller annen sammenslutning som har konsesjon til lokalkringkasting.

0 Endret ved forskrifter 20 nov 1998 nr. 1068, 4 juni 2004 nr. 827 (i kraft 1 juli 2004), 18 feb 2005 nr. 150, 11 april 2008 nr. 354 (i kraft 1 mai 2008).

§ 7-2. Tildeling av konsesjon til drift av lokalradio

Konesesjon for drift av lokalradio gis for en periode på sju år. Departementet kan i særlige tilfeller forlenge konsesjonsperioden.

Det kan tildeles tre typer konsesjoner:

1. Alminnelig lokalradio
2. Døgnkontinuerlig lokalradio
3. Nisjeradio.

I konsesjonsområder med ett sendernet kan det kun tildeles konsesjoner etter annet ledd nr. 1 og 3. I konsesjonsområder med to sendernet kan det kun tildeles konsesjoner etter annet ledd nr. 2 og 3. I konsesjonsområder med tre eller flere sendernet kan det tildeles konsesjon etter annet ledd nr. 1, 2 og 3. Medietilsynet kan i særlige tilfeller gjøre unntak fra dette ledds første, andre og tredje punktum.

Det kan i særlige tilfeller gis korttidskonesesjoner for lokalradiosendinger til dekning av lokale arrangementer i avgrensede områder. Korttidskonesesjonens lengde fastsettes i forhold til arrangementets lengde.

Medietilsynet fastsetter som del av vedtak om konsesjonstildeling, fordelingen på sendernet mellom konsesjonstyper som nevnt i andre ledd.

Nisjeradioer kan ha inntil kr 135 000,- per driftsår i reklame- og sponseinntekter, eller maksimalt 40 prosent av virksomhetens samlede inntekter i driftsåret. Nisjeradio kan ikke betale utbytte til sine eiere.

Det kan i særlige tilfeller søkes om dispensasjon fra inntektsgrensen i konsesjonsperioden. Dette gjelder bare i områder med ett sendernet hvor det ikke er tildelt en alminnelig konsesjon, og etter at det er undersøkt om det foreligger andre konsesjonsinteresser. Dersom inntektsgrensen oppheves inntre innholdsforpliktelser etter § 7-7.

Medietilsynet fastsetter i forskrift konsesjonsområder for lokalradio.

0 Endret ved forskrifter 20 nov 1998 nr. 1068, 7 april 2000 nr. 320, 18 feb 2005 nr. 150, 11 april 2008 nr. 354 (i kraft 1 mai 2008).

§ 7-3. Tildeling av konsesjon til drift av digitalt lokalfjernsyn

Konsesjon til drift av digitalt lokalfjernsyn gis etter søknad til Medietilsynet for en periode på ti år. Konsesjoner tildeles fortløpende. Konsesjonsperioden regnes fra tidspunktet for tildeling.

Det kan i særlige tilfeller gis korttidskonsesjoner for digitale lokalfjernsynssendinger til dekning av lokale arrangementer i avgrensede områder. Korttidskonsesjonens lengde fastsettes i forhold til arrangementets lengde.

Konsesjon til digitalt lokalfjernsyn skal tildeles etter objektive, transparente, ikke-diskriminerende og forholdsmessige kriterier.

Ved behandling av søknader etter første ledd om konsesjon for digitalt lokalfjernsyn skal Medietilsynet legge vekt på søkerens faglige og økonomiske forutsetninger.

Ved behandling av søknader kan det også legges vekt på om søkeren har overholdt lov, forskrifter og konsesjonsvilkår for lokalfjernsyn.

0 Endret ved forskrifter 1 juni 2001 nr. 559, 4 juni 2004 nr. 827 (i kraft 1 juli 2004), 11 april 2008 nr. 354 (i kraft 1 mai 2008).

§ 7-4. Søknad om konsesjon til drift av analog lokalkringkasting

Adgangen til å søke om konsesjon til analog lokalkringkasting kunngjøres av Medietilsynet med fast søknadsfrist. Søknader skjer på fastsatt skjema.

Søknader som kommer inn etter at konsesjonsperioden har startet, kan i særlige tilfeller innvilges. Med særlige tilfeller forstås bl.a. at det ikke er tildelt konsesjon i ordinær tildelingsrunde, at eksisterende konsesjon er trukket tilbake eller bortfalt, mv. Konsesjoner som tildeles etter at konsesjonsperioden har startet skal gjelde for den resterende delen av konsesjonsperioden.

0 Endret ved forskrifter 20 nov 1998 nr. 1068, 4 juni 2004 nr. 827 (i kraft 1 juli 2004), 18 feb 2005 nr. 150, 11 april 2008 nr. 354 (i kraft 1 mai 2008).

§ 7-5. Behandling av konsesjonssøknader om drift av analog lokalkringkasting

Konsesjon til analog lokalkringkasting skal tildeles etter objektive, transparente, ikke-diskriminerende og forholdsmessige kriterier.

Konsesjon skal kun tildeles søkere som oppfyller minstekrav til faglige og økonomiske forutsetninger for forsvarlig drift av konsesjonen og for å gjennomføre prosjektet i samsvar med søknaden.

Ved behandlingen av søknader om konsesjon for lokalradio etter § 7-2 annet ledd nr. 1 og 2 skal det også legges vekt på hensynet til lokalt mediemangfold, særlig

søkerens planer for tilbud av lokalt innhold. Også lokal tilstedeværelse og eiermessig mangfold kan tillegges vekt.

Ved behandling av søknader om konsesjon til drift av bakkesendt allment lokalfjernsyn, skal det legges særlig vekt på om søkeren tar sikte på å etablere et lokalt allmennfjernsynstilbud og å samarbeide med lokale organisasjoner mv. om programutvikling.

Ved behandling av søknad om fornyet konsesjon skal det også legges vekt på om vedkommende konsesjonær har overholdt lov, forskrifter og konsesjonsvilkår for lokalkringkasting.

0 Endret ved forskrifter 20 nov 1998 nr. 1068, 11 april 2008 nr. 354 (i kraft 1 mai 2008).

§ 7-6. Analogt lokalfjernsyn – programprofil, videresending, mv.

1. I lokalfjernsyn skal det på hverdager sendes lokalt produserte programmer med lokalt innhold. Det er en målsetting at sendingene alle dager skal inneholde slike programmer.
2. Den som har konsesjon til allment lokalfjernsyn sendt via bakkesendere i VHF- eller UHF-båndet, eller til lokalfjernsyn sendt via bakkesendere begrenset til et område innenfor et annet konsesjonsområde kan, etter avtale med vedkommende programselskap, videresende reklamefrie og reklamefinansierte fjernsynsprogram mottatt via satellitt eller andre overføringsmedier i sine lokalfjernsynssendinger.
3. Lokalfjernsynskonsesjonæren har ansvar for at sendingene ikke er i strid med gjeldende regler om kringkasting.
4. Avtale om videresending som nevnt i nr. 2 må inngås skriftlig. Medietilsynet skal på forhånd godkjenne avtaler om slik videresending. Avtalen skal inneholde bestemmelser om:
 - a) at partene forplikter seg til å samarbeide om utveksling av programmer og videreutvikling av fjernsynskompetanse,
 - b) at programselskapets sendinger ikke skal være i strid med norsk lov, herunder norske reklameregler,
 - c) at lokalfjernsynskonsesjonæren har ansvar for sendingene,
 - d) at netto inntekt fra salg av lokal reklame tilfaller lokalfjernsynskonsesjonæren, og
 - e) at sendingene på hverdager skal inneholde lokalt produserte programmer med lokalt innhold.
5. Universiteter, høyskoler og folkehøgskoler som har konsesjon til drift av undervisningsfjernsyn kan inngå avtale om videresending til undervisningsformål.

0 Endret ved forskrifter 19 des 1997 nr. 1324 (i kraft 1 jan 1998), 18 feb 2005 nr. 150, 11 april 2008 nr. 354 (i kraft 1 mai 2008).

§ 7-7. Lokalradio – programprofil, videresending, mv.

Lokalradio med konsesjon etter § 7-2 nr. 1 eller 2 skal på hverdager i tiden mellom 06.00-19.00 sende minst 30 minutter nyhets- og aktualitetsstoff med tilknytning til konsesjonsområdet. Innholdet skal være fordelt på minst tre atskilte programflater. Konsesjonærene plikter å føre logg over hvilke programflater som oppfyller dette kravet.

0 Endret ved forskrifter 19 des 1997 nr. 1324 (i kraft 1 jan 1998), 20 nov 1998 nr. 1068, 18 feb 2005 nr. 150, 11 april 2008 nr. 354 (i kraft 1 mai 2008).

§ 7-8. Ansvarlig redaktør, ansvar for sendingene

Sending kan bare skje når navnet på en redaktør som nevnt i straffelovens § 431 er meldt til Medietilsynet.

Konsesjonæren skal ved sendingens begynnelse og slutt opplyse hvem som sender og hvem som er ansvarlig redaktør for sendingen.

0 Endret ved forskrift 18 feb 2005 nr. 150.

§ 7-9. Sendetidsfordeling i lokalradio

Lokalradio med konsesjon etter § 7-2 nr. 1 skal i det minste disponere 12 timer sammenhengende sendetid på hverdager. Lokalradio med konsesjon etter § 7-2 nr. 2 skal disponere all sendetid på ett sendernett. I konsesjonsområder hvor lokalradio med konsesjon etter § 7-2 nr. 1 og/eller nr. 3 deler sendernett, avgjør konsesjonærene på sendernettet fordeling av sendetid.

Sendetidsfordelinger og endringer i disse skal innrapporteres til Medietilsynet innen en måned etter at fordelingen er fastsatt eller endret.

Dersom konsesjonærene ikke kommer til enighet om sendetidsfordeling, kan hver av partene bringe tvisten inn for Medietilsynet, som kan fatte vedtak om fordelingen. Ved vedtak om sendetidsfordeling skal det bl.a. tas hensyn til konsesjonærenes behov for å nå sine målgrupper, samt planlagt inntektsgrunnlag og driftsform. Medietilsynet kan ved fastsettelse av sendetiden for en ny konsesjonsperiode endre sendetidsfordelingen i forhold til forrige konsesjonsperiode. Etter at sendetiden for konsesjonsperioden er fastsatt i henhold til første eller dette ledd eller i klagebehandling etter fjerde ledd, kan en konsesjonær ikke fratras sendetid i et nytt vedtak om sendetidsfordeling i samme konsesjonsperiode. Hvis samtlige konsesjonærer på et sendernett er enige om å endre sendetidsfordelingen, kan sendetidsfordelingen likevel endres i løpet av konsesjonsperioden. Inntil vedtak om sendetidsfordeling for konsesjonsperioden foreligger, plikter konsesjonærene å følge den sendetidsfordeling flertallet av konsesjonærer går inn for. Ved stemmelikhet hos konsesjonærene og i saker om ny sendetidsfordeling i en konsesjonsperiode kan Medietilsynet fastsette midlertidig fordeling som gjelder inntil Medietilsynet har fattet vedtak om sendetidsfordeling etter dette ledd.

Medietilsynets vedtak om sendetidsfordeling kan påklages til Medieklagenemnda etter forvaltningslovens regler.

0 Endret ved forskrifter 1 juni 2001 nr. 559, 18 feb 2005 nr. 150, 11 april 2008 nr. 354 (i kraft 1 mai 2008), 14 des 2012 nr. 1246 (i kraft 1 jan 2013).

§ 7-10. Anlegg for lokalkringkasting

Ved tildeling av konsesjon etter lovens § 2-2 til opprettelse eller drift av anlegg for lokalkringkasting eller videresending av lokalkringkasting skal Medietilsynet sette som vilkår at konsesjonæren så snart som mulig stiller anlegget til disposisjon for alle med konsesjon til lokalkringkasting i det aktuelle konsesjonsområdet. Medietilsynet skal også stille som vilkår at partene inngår skriftlig avtale om bruken av anlegget og om eventuelt vederlag for bruken av anlegget.

0 Endret ved forskrifter 20 nov 1998 nr. 1068, 18 feb 2005 nr. 150.

§ 7-11. Årsmelding

Konsesjonærene skal innen 1. april hvert år på fastsatt skjema gi Medietilsynet melding om virksomheten det foregående år.

0 Endret ved forskrift 4 juni 2004 nr. 827 (i kraft 1 juli 2004, tidligere § 7-14), 18 feb 2005 nr. 150, 11 april 2008 nr. 354 (i kraft 1 mai 2008).

Kapittel 8 – Omsetning av materiell, avgifter, inndrivning mv.

§ 8-1. Salg av mottaker mv.

Salg av mottaker mv. som nevnt i lovens kapittel 8 foretas etter reglene om tvangsdekning i løvsøre i lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfullbyrdelse og midlertidig sikring.

§ 8-2. Klageinstans i saker om kringkastingsavgift

Medietilsynet er klageinstans for enkeltvedtak fattet av Norsk rikskringkasting i medhold av loven § 8-3 tredje ledd og for enkeltvedtak fattet av Norsk rikskringkasting i medhold av forskrift hjemlet i loven § 8-3.

0 Tilføyd ved forskrift 1 juni 2001 nr. 559. Endret ved forskrifter 30 jan 2004 nr. 244, 18 feb 2005 nr. 150.

Kapittel 9 – Ulovlig kringkasting fra skip og fly i internasjonalt område mv.

§ 9-1. Forbud mot medvirkning

Det er forbudt på norsk territorium – herunder sjøterritoriet og luftterritoriet – å medvirke til kringkasting på det åpne hav eller i luftrommet over.

Det er forbudt også utenfor norsk territorium å medvirke til slik virksomhet i den utstrekning den omfattes av lovens § 9-1.

Som medvirkning til kringkasting regnes:

1. å opprette eller bistå med å opprette, drive eller lede kontor med sikte på kringkastingsvirksomhet,
2. tjenesteyting vedrørende reklame til fordel for slik virksomhet,
3. å annonsere, drive eller formidle reklame eller bestille utsending eller liknende over stasjon for kringkastingsvirksomhet,
4. på annen måte yte økonomisk bistand til kringkastingsvirksomhet,
5. å forberede, kunngjøre eller lede utsending over en slik stasjon eller yte teknisk bistand,
6. levering av utstyr, tekniske hjelpemidler, lydbånd eller liknende til bruk for slik virksomhet, samt vedlikehold og reparasjon av utstyret,
7. å stille fartøy til rådighet, yte personlig arbeid for fartøy eller stasjon, transportere mannskap, personell eller liknende eller levere eller transportere forsyninger og materiell til bruk for kringkastingsvirksomhet,
8. bestilling eller framstilling av programmateriale av et hvert slag, herunder levering av nyhetsstoff til bruk for kringkasting. Bestemmelsen gjelder likevel ikke for opptredende kunstners prestasjoner når disse er ytet et annet sted enn på stasjon eller anlegg beregnet på kringkastingsvirksomhet som nevnt i lovens § 9-1.

Kapittel 10 – Sanksjoner

§ 10-1. Overtredelsesgebyr etter lytter-/seertall

Ved overtredelse av lovens § 3-1 første ledd, § 3-1 andre ledd første alternativ om sending av reklameinnslag i tilknytning til barneprogram, § 3-2 første ledd eller

denne forskrift § 3-1, § 3-3, § 3-4 tredje ledd, § 3-6 fjerde ledd, § 3-7 eller § 3-9 kan Medietilsynet ilegge overtredelsesgebyrer etter følgende regler:

1. Overtredelsesgebyret beregnes ved at et basisbeløp multipliseres med det antall seere eller lyttere som så/hørte programmet eller innslaget i det tidsrom overtredelsen fant sted. Overtredelsesgebyr beregnes pr. påbegynt 30-sekunders sendeintervall overtredelsen pågikk.
2. For kringkastingsselskap som etter lovens § 2-1 har rett til, eller som er konsesjons- eller registreringspliktig for, å drive riksdekkende fjernsyn er basisbeløpet kr 0,25 pr. seer. For kringkastingsselskap som etter lovens § 2-1 har rett til, eller som er konsesjons- eller registreringspliktig for, å drive lokalfjernsyn er basisbeløpet kr 0,12 pr. seer. For kringkastingsselskap som etter lovens § 2-1 har rett til, eller er konsesjons- eller registreringspliktig for, å drive lokalradio eller riksdekkende radiosendinger er basisbeløpet kr 0,06 pr. lytter.
3. I de tilfeller hvor det ikke foreligger lytter- eller seertall for det tidspunkt overtredelsen fant sted, benyttes kringkastingsselskapets gjennomsnittlige lytter- eller seertall på det tilsvarende sendetidspunkt i den måned overtredelsen fant sted. For kringkastingsselskaper som ikke omfattes av de ordinære lytter- eller seerundersøkelser, innhentes anslag over lytter- eller seertall på annen måte.
4. For tilfeller der det antas at færre enn 10.000 personer så/hørte utsendelsen på det tidspunkt overtredelsen fant sted ilegger Medietilsynet et minstegebyr på 2R, hvor R er det til enhver tid gjeldende rettsgebyr.
5. Gebyr etter denne bestemmelse er begrenset oppad til kr 2.000.000.
6. Medietilsynet eller departementet kan i særlige tilfeller fravike beregningsmåten i denne bestemmelsen.

0 Endret ved forskrifter 20 nov 1997 nr. 1180 (i kraft 1 des 1997), 20 nov 1998 nr. 1068, 21 sep 2001 nr. 1093 (i kraft 1 okt 2001), 18 feb 2005 nr. 150, 30 mai 2008 nr. 525 (i kraft 1 juli 2008).

§ 10-2. Overtredelsesgebyr – skjønsmessig fastsetting

Ved overtredelse av andre bestemmelser i lovens kapittel 3 eller andre regler gitt i medhold av kapittel 3 enn de nevnt i denne forskrift § 10-1, overtredelse av lovens § 6-4 eller denne forskrift § 1-4, § 2-5, § 2-6 og § 7-6 nr. 1 kan Medietilsynet ilegge et overtredelsesgebyr som fastsettes etter en skjønsmessig vurdering. Det samme gjelder brudd på konsesjonsvilkår som inneholder klart angitte plikter fastsatt i medhold av lovens § 2-1 andre ledd.

Ved fastsettingen legges det vekt på hva kringkasteren har tjent på regelbruddet, kringkasterens dekningsgrad, overtredelsens art, grovhet mv. Ved brudd på sponsereglene legges det vekt på størrelsen på sponsors bidrag til produksjonen. Gebyr etter denne bestemmelse er begrenset oppad til kr 2.000.000.

0 Endret ved forskrifter 18 feb 2005 nr. 150, 30 mai 2008 nr. 525 (i kraft 1 juli 2008).

§ 10-3. Overtredelsesgebyr – standardisert fastsetting

Ved overtredelse av lovens § 2-1 første og tredje ledd, § 2-2 første ledd og vilkår fastsatt i medhold av § 2-2 andre ledd, lovens § 2-4, § 2-5, § 2-8, eller denne forskrift § 1-3, § 1-7, § 2-1, § 2-2, § 2-4, § 5-3, § 5-4, § 7-1 andre ledd, § 7-6 nr. 2 og 4, § 7-7, § 7-8, § 7-9 andre og tredje ledd, § 7-10 og § 7-11 kan Medietilsynet ilegge overtredelsesgebyr etter følgende regler:

1. Gebyret fastsettes ut i fra kringkasterens eller senderanleggets dekningsgrad. For kringkastingsselskap som etter lovens § 2-1 har tillatelse til å drive

lokalkringkasting eller selskaper som etter lovens § 2-2 har tillatelse til å drive senderanlegg for lokalkringkasting er dekningsgraden antall innbyggere i det konsesjonsområdet tillatelsen gjelder for. For andre kringkastere og senderanlegg innhentes faktiske tall om dekningsgrad fra samferdselsmyndigheten som beregner dette. Dersom pålitelige tall om dekningsgrad ikke er tilgjengelig, fastsettes gebyret etter maksimumsbeløpet i nr. 3.

2. Gebyret fastsettes etter følgende satser, hvor R er det til enhver tid gjeldende rettsgebyr:
 - a) Over 2 millioner lyttere/seere: 200R
 - b) 500.000-2 mill. lyttere/seere: 70R
 - c) 50.000-499.999 lyttere/seere: 20R
 - d) 10.000-49.999 lyttere/seere: 8R
 - e) Under 10.000 lyttere/seere: 4R.
3. Gebyret kan likevel ikke overstige 0,5 prosent av kringkasterens eller senderanleggets samlede omsetning for siste regnskapsår, dog slik at minstegebyr etter denne bestemmelse utgjør 2R.
4. Medietilsynet eller departementet kan i særlige tilfeller fravike beregningsmåten i denne bestemmelsen.

0 Tilføyd ved forskrift 30 mai 2008 nr. 525 (i kraft 1 juli 2008).

§ 10-4. Forhøyet overtredelsesgebyr

Ved gjentatte overtredelser av regelverket kan gebyrene etter §§ 10-1 og 10-2 forhøyes. Med gjentatte overtredelser skal forstås mer enn en overtredelse av regelverket innenfor en 12-måneders periode, enten ved flere overtredelser av samme bestemmelse eller overtredelser av ulike bestemmelser.

0 Endret ved forskrift 30 mai 2008 nr. 525 (i kraft 1 juli 2008, tidligere § 10-3).

§ 10-5. Ileggelse av overtredelsesgebyr

Ved overtredelse av bestemmelser som andre forvaltningsorganer enn Medietilsynet skal føre tilsyn med i henhold til denne forskrift, må endelig avgjørelse i sak om overtredelse foreligge før overtredelsesgebyr kan ilegges.

0 Endret ved forskrifter 18 feb 2005 nr. 150, 30 mai 2008 nr. 525 (i kraft 1 juli 2008, tidligere § 10-4).

§ 10-6. Betaling av overtredelsesgebyr

Overtredelsesgebyr forfaller til betaling tre uker etter at underretning om endelig vedtak i sak om ileggelse av overtredelsesgebyr er kommet fram til kringkastingsselskapet.

Ved forsinket betaling av overtredelsesgebyr løper forsinkelsesrente i henhold til lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m.

Er overtredelsesgebyr ikke betalt ved forfall etter første ledd, kan gebyr og renter inndrives fjorten dager etter at varsel om inndrivning er kommet fram til kringkastingsselskapet.

0 Endret ved forskrift 30 mai 2008 nr. 525 (i kraft 1 juli 2008, tidligere § 10-5).

§ 10-7. Tidsavgrenset forbud mot å sende reklame

Ved overtredelse av bestemmelse i lovens kapittel 3 eller forskrift gitt i medhold av kapittel 3 kan Medietilsynet forby selskap å sende reklame i en periode på en dag eller mer.

0 Endret ved forskrifter 18 feb 2005 nr. 150, 30 mai 2008 nr. 525 (i kraft 1 juli 2008, tidligere § 10-6).

§ 10-8. Inndragning av konsesjon

Ved inndragning av konsesjon fastsetter Medietilsynet inndragningsperiodens lengde.

Ved klage over vedtak om inndragning av konsesjon utsettes iverksettelsen inntil klagen er avgjort.

0 Endret ved forskrifter 18 feb 2005 nr. 150, 30 mai 2008 nr. 525 (i kraft 1 juli 2008, tidligere § 10-7).

§ 10-9. Sanksjonering av overtredelser av bestemmelser om audiovisuelle bestillingstjenester

§ 10-1 til og med § 10-7 gjelder så langt de passer tilsvarende for audiovisuelle bestillingstjenester.

0 Tilføyd ved forskrift 14 des 2012 nr. 1246 (i kraft 1 jan 2013).

Kapittel 11 – Ikrafttredelse mv.

§ 11-1. Ikrafttredelse mv.

Forskriften trer i kraft straks.

Fra samme dag oppheves:

- forskrift av 29. mai 1981 nr. 8630 om kringkasting m.m.
- forskrift av 28. september 1988 nr. 3953 om Stiftelsen Norsk rikskringkasting's adgang til erverv og salg av fast eiendom og til å ta opp lån
- forskrift av 7. oktober 1988 nr. 773 om kabelsendingar
- forskrift av 22. desember 1988 nr. 1220 om avgift på utstyr for opptak og gjengivelse av lyd eller bilder m.v.
- forskrift av 18. desember 1989 nr. 1338 om avgift på radio- og fjernsynsmateriell m.v.
- forskrift av 19. april 1991 nr. 228 om reklame i kringkasting
- forskrift av 19. april 1991 nr. 229 om sponning m.v. av kringkastingprogram
- forskrift av 26. november 1993 nr. 1068 i medhold av lov om kringkasting
- forskrift av 5. januar 1996 nr. 10 om nærkringkasting